
Matangi Stotram by Umasahacharya

——
उमासहाचार्यविरचितं मातङ्गी स्तोत्रम्

——
Document Information

Text title : mAtangIstotram 4

File name : mAtangIstotram4.itx

Category : devii, dashamahAvidyA, devI

Location : doc_devii

Author : umAsahAchArya

Proofread by : Aruna Narayanan

Latest update : July 5, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 5, 2020

sanskritdocuments.org

Matangi Stotram by Umasahacharya

उमासहाचार्यविरचितं मातङ्गी स्तोत्रम्

॥ ॐ क्लीं मातङ्ग्यै नमः ॥

मातङ्गी नवयावकार्द्र्यरणां प्रोत्त्वासिकृष्णांशुकां
वीणोत्त्वासिकरां समुन्नतकुथां मुक्ताप्रवालावलीम् ।
दृधाङ्गीं सितशङ्खकुण्डलधरां बिम्बाधरां सुस्मितां
आकीर्णालकवेणिमञ्जनयनां ध्यायेत् शुक्-श्यामलाम् ॥ १ ॥

कलाधीशोत्तंसां करकलितवीणाहितरसां
कलिन्दापत्याभां कलितदृढयारक्तवसनाम् ।
पुराणीं कल्याणीं पुरमथनपुण्योदयकलां
अधीराक्षीमेनामवटुतटसन्नद्धकबरीम् ॥ २ ॥

करोदञ्चद्वीणां कनकदलताटङ्गुनिष्ठितं
स्तनाभ्यामानम्रं तरुणमिडिरारक्तवसनाम् ।
मङ्गः कल्याणं तन्मधुमदभराताम्रनयनं
तमालश्यामं नः स्तवकयतु सौभ्यानि सततम् ॥ ३ ॥

कराञ्चितविपञ्चिकां कलितयन्द्रयूडामणिं
कपोलविलसन्मङ्गःकनकपत्रताटङ्गिनीम् ।
तपःकलमधीशितस्तरुणानुरक्ताम्बरां
तमालदलमेयकां तरललोचनामाश्रये ॥ ४ ॥

कस्तूरीरचिताभिरामतिलका कल्याणताटङ्गिनी
बाला शीतमयूषशोणवसना प्रालम्बिधम्बिल्लका ।
हारोदञ्चितपीयरस्तनतटा डालामदोत्त्वासिनी
श्यामा काञ्चन कामिनी विजयते यञ्चद्विपञ्चीकरा ॥ ५ ॥

माता मरकतश्यामा, मातङ्गी मृदुभाषिणी ।
कटाक्षये तु कल्याणी कदम्बवनवासिनी ॥ ६ ॥

शृङ्गे सुमेरोः सदय्याशिणीभिर्गीयन्ति मातङ्गी तवावदानम् ।
आमोदिनीमागलमापिबन्तः कादम्बरीमम्बरवासिनस्ते ॥ ७ ॥

अकेन थापमपरेण करेण बाण-
नन्येन पाशमितरेण शृङ्गिं धधाना ।
आनन्दकन्दलितविद्रुमबालवल्ली
संविन्मयी स्फुरतु काञ्चन देवता मे ॥ ८ ॥

गजदानकलङ्किकण्ठमूला
कबरीवेष्टनकाङ्कणीयगुञ्जा ।
कुरुताद् दुरिताद् विमोक्षणं मे
कुङ्कुना भिल्लकुटुम्बिनी भवानी ॥ ९ ॥

पाणौ मृणालसगुणं धधतीक्षुयापं
पृष्ठे लसत्कनककेतकबाणकोशौ ।
अङ्गे प्रवालकवयं वनवासिनी सा
पञ्चाननं मृगयते कदलीवनान्ते ॥ १० ॥

वामे विस्तृतिशालिनि स्तनतटे विन्ध्यस्य वीणामुभं
तन्त्रीं तारविराविणीमसकलैरास्कुलवन्ती नभैः ।
अर्द्धोन्मीलदपाङ्गद्विभ्रुवलितग्रीवं मुभं भिन्नती
माया काञ्चन मोहिनी विजयते मातङ्गकन्यामयी ॥ ११ ॥

प्रतिक्षणपयोधर-प्रविलसद्विपञ्चीगुण-
प्रसारि करपङ्कजं बलभिरदृशमपुञ्जोपमम् ।
कदम्बवनमालिकाशशिकलासमुद्भासितं
मतङ्गकुलमण्डनं मनसि मे मखो जृम्भताम् ॥ १२ ॥

लाक्षालोहितपादपङ्कजदलामापीनतुङ्गस्तनीं
कर्पूरोज्ज्वलयारुशङ्खवलयं काश्मीरपत्राङ्कुराम् ।
तन्त्रीताडनपाटलाङ्गुलिदलं अन्धामङ्ग मातरं
मातङ्गीं मधमन्थरां मरकतश्यामां मनोहारिणीम् ॥ १३ ॥

सस्तं केशरदामभिर्वलयितं धम्मिल्लमाभिन्नती
तालीपत्रपुटान्तरैः सुघटितैस्ताटङ्गिनी मौञ्जितकैः ।
मूले कल्पतरोर्मदम्बलितदृग् दृष्टयैव सम्मोहिनी
काञ्चिद् गायनदेवता विजयते वीणावती वासना ॥ १४ ॥

यत् षट्पत्रं कमलमुदितं तस्य यत्सिद्धिं कान्त-

ज्योतिस्तस्याप्युदरकुण्डरे यत्तदोद्धारपीठम् ।

तस्याप्यन्तः स्तनभरन्तां कुण्डलीति प्रसिद्धां

श्यामाकाशां सकलजननीं सन्ततं भावयामि ॥ १५ ॥

निशि निशि बलिमस्यै भुक्तशेषेण दत्त्वा

मनु मनु गणनाथो मन्त्रजापं वितन्वन् ।

भवति नृपतिपूज्यो योषितां प्रीतिपात्रं

व्रजति य पुनरन्ते शाश्वतीं मूर्तिमाधाम् ॥ १६ ॥

कासारन्ति पयोधयो विषधराः कर्पूरदारन्ति य

श्रीभ्रुवन्ति दवानला वनगजाः सारङ्गशावन्ति य ।

दासन्त्यद्भुतशात्रवाः किमपरं पुष्यन्ति वजाण्यपि

श्रीदामोदरसोदरे भगवति ! त्वत्यादनिष्ठात्मनाम् ॥ १७ ॥

कुवलयनिभा कौशेयाङ्घ्रोरुका मुकुटोज्ज्वला

उलमुशलिनी सद्भक्तोभ्यो वराभयदायिनी ।

कपिलनयना मध्येक्षामा कठोरघनस्तनी

जयति जगतां मातः ! सा ते वराहभुम्भी तनुः ॥ १८ ॥

अमृतमण्डोदधिमध्ये रत्नद्वीपे सकल्पवृक्षवने ।

नवमणिमण्डपमध्ये मणिमयसिंहासनस्योर्ध्वम् ॥ १९ ॥

मातङ्गीं भूषिताङ्गीं मधुमदमुदितां धूर्णमाणाक्षियुग्मां

स्विद्यद्भङ्गां कदम्बप्रसवपरिलसद्भ्रुविकाभात्तवीणाम् ।

बिम्बोष्ठी रक्तवस्त्रां मृगमदतिलकामिन्दुलेभावतंसां

कर्णोद्यच्छुभपत्रां कठिनकुयलराकान्तकान्तावलग्न्याम् ॥ २० ॥

उन्मीलद्यौवनाढ्यां निभिसमदभरोद्भ्रुवलीलावकाशां

रत्नत्रैवेयडाराङ्गदकटकटीसूत्रमञ्जरभूषाम् ।

आनीयार्थानभीष्टान् स्मितमधुरदृशा साधकं तर्पयन्ती

ध्यायेद् देवीं शुकाभां शुक्रमणिलकलारूपमस्याश्च पार्श्वे ॥ २१ ॥

अमृतोदधिमध्येऽत्र रत्नद्वीपे मनोरमे ।

कदम्बबिल्वनिलये कल्पवृक्षोपशोभिते ॥ २२ ॥

तस्य मध्ये सुभास्तीर्णो रत्नसिंहासने शुभे ।
 त्रिकोणकर्णिकामध्ये तद्भुजिः पञ्चपत्रकम् ॥ २३ ॥
 अष्टपत्रं महापद्मं केसराढ्यं सकर्णिकम् ।
 तत्पार्श्वेऽष्टदलं प्रोक्तं यतुःपत्रं पुनः प्रिये ॥ २४ ॥
 यतुरस्रं य तद्भाष्ये अेवं देव्यासनं भवेत् ।
 तस्य मध्ये सुभासीनां श्यामवर्णां शुचिस्मिताम् ॥ २५ ॥
 कदम्बमालापारितः प्रान्तभङ्गशिरोरुडाम् ।
 प्रालम्बालकसंयुक्तां चन्द्रलेभावतंसकाम् ॥ २६ ॥
 ललाटतिलकोपेतां षष्ठप्रदसिताननाम् ।
 किञ्चित्स्वेदाम्भुरचितललाटङ्गलकोज्ज्वलाम् ॥ २७ ॥
 त्रिवलीतरङ्गमध्यस्थरोमराजिविराजिताम् ।
 सर्वालङ्कारसंयुक्तां सर्वाभरणभूषणाम् ॥ २८ ॥
 नूपुरै रत्नभयितैः कटिसूत्रैरलङ्किताम् ।
 वलयै रत्नरयितैः केयूरैर्मणिभूषणैः ॥ २९ ॥
 भूषितां द्विभुजां भालां मदाघूर्णितलोचनाम् ।
 वाद्ययन्तीं सदा वीणां शङ्खकुण्डलभूषणाम् ॥ ३० ॥
 प्रालम्बिकर्णाभरणां कर्णांतंसविराजिताम् ।
 यौवनोन्मादिनीं वीरां रक्तांशुकपरिग्रहाम् ॥ ३१ ॥
 तमालनीलां तरुणीं मद्यमतां मतङ्गिनीम् ।
 यतुःषष्टिकलाङ्गुपां पार्श्वस्थशुकसारिकाम् ॥ ३२ ॥
 मातङ्गेशीं महादेवीं निःश्वस्यैनान्तरात्मना ।
 सूर्यकोटिप्रतीकाशां जपाकुसुमसन्निभाम् ॥ ३३ ॥
 अथवा पीतवर्णां य श्यामामेवापरं श्रये ।
 निष्पापस्य मनुष्यस्य किं न सिद्ध्यति भूतले ॥ ३४ ॥
 कामवन्धरते भूमौ साक्षाद् वैश्रवणायते ।
 गद्यपद्यमयी वाणी तस्य वङ्नाद् विनिर्गता ॥ ३५ ॥
 भैरवी त्रिपुरा लक्ष्मीवर्णी मातङ्गिनीति य ।
 पर्यायवाचका ष्येते सत्यमेतद् भ्रवीमि ते ॥ ३६ ॥

त्रिक-पञ्चकाष्टयुगलं षोडशकोष्ठाष्टकं यतुःषष्टौ ।
 ध्यात्वाऽऽगृह्येवतानां देव्याः परितो यजेत भावेन ॥ ३७ ॥
 मातङ्गि ! मातरीशे ! मधुमथनाराधिते ! मङ्गामाये ! ।
 मोहिनि ! मोडप्रमथिनि ! मन्मथमथनप्रिये नमस्तेऽस्तु ॥ ३८ ॥
 स्तुतिषु तव देवि ! विधिरपि विद्धितमतिर्भवति याप्यविद्धितमतिः ।
 यद्यपि भक्तिर्भामपि भवतीं स्तोतुं विलोभयति ॥ ३९ ॥
 यतिजनदृष्टयावासे ! वासववन्द्ये वराङ्गि मातङ्गि ! ।
 वीणावाद्यविनोदैनारदगीते ! नमो देवि ! ॥ ४० ॥
 देवि ! प्रसीद सुन्दरि पीनस्तनि कम्बुकण्ठि घनकेशि ! ।
 श्यामाङ्गि विद्रुमोष्ठि स्मितमुष्णि मुग्धाक्षि मौक्तिकाभरणे ! ॥ ४१ ॥
 भरणे त्रिविष्टपस्य प्रभवसि तत एव भैरवी त्वमसि ।
 त्वद्भक्तिलब्धविभवो भवति क्षुद्रोऽपि भुवनपतिः ॥ ४२ ॥
 पतितः कृपणो मूकोऽप्यम्भ ! भवत्याः प्रसादलेशेन ।
 पूज्यः सुभगो वाग्मी भवति जडश्चापि सर्वज्ञः ॥ ४३ ॥
 ज्ञानात्मके जगन्मथि निरञ्जने नित्यशुद्धपदे ! ।
 निर्वाणरूपिणि परे त्रिपुरे ! शरणं प्रपन्नस्त्वाम् ॥ ४४ ॥
 त्वां मनसि क्षणमपि यो ध्यायति मुक्तावृतां श्यामाम् ।
 तस्य जगत्त्रितयेऽस्मिन् कास्ता या न स्त्रियः साध्याः ॥ ४५ ॥
 साध्याक्षरगर्भितपञ्चनवत्यक्षरात्मिके जगन्मातः ! ।
 भगवति मातङ्गेश्वरि ! नमोऽस्तु तुभ्यं मङ्गदेवि ! ॥ ४६ ॥
 विद्याधरसुरकिन्नरगुह्यकगन्धर्वसिद्धयक्षवरैः ।
 आराधिते ! नमस्तेऽस्तु प्रसीद कृपयैव मातङ्गि ! ॥ ४७ ॥
 मातङ्गीस्तुतिरियमन्वळं प्रजसा
 जन्तूनां वितरति कौशलं क्रियासु ।
 वाग्मित्वं श्रियमधिकं य मानशक्तिं
 सौभाग्यं नृपतिभिर्यनीयतां स याति ॥ ४८ ॥
 मातङ्गीमनुद्दिनमेवमर्थयन्तः

श्रीमन्तः सुभगतराः कवित्वभाजः ।

प्राप्यान्ते सकलसमीहितार्थवर्गं

दृढान्ते विमलतरं विशन्ति धाम ॥ ४९ ॥

अवट्टतटघटितयोर्लीं ताडितताडीं पलाशताटङ्गाम् ।

वीणावादनवेलाकम्पितशिरसं नमामि मातङ्गीम् ॥ ५० ॥

वीणावादननिरतं तदलाभुस्थगितवामकृतकुचम् ।

श्यामलकोमलगात्रं पाटलनयनं परं भजे धाम ॥ ५१ ॥

अङ्कितपाणियतुष्टयमङ्कुशपाशेक्षुपुष्पयापशरैः ।

शङ्करञ्जवितमित्रं पङ्कजनयनं परं भजे धाम ॥ ५२ ॥

करकलितकनकवीणालाभुककदलीकृतैककुचकमला ।

जयति जगद्रेकमाता मातङ्गी मङ्गलायतना ॥ ५३ ॥

अङ्गलालितमनङ्गविद्विषस्तुङ्गपीनकुचभारभङ्गुरम् ।

श्यामलं शशिनिलाननं भजे कोमलं कुटिलकुन्तलं मङ्गः ॥ ५४ ॥

वीणावाद्यविनोदगीतनिरतां लीलाशुकोल्लासिनीं

भिम्बोष्ठीं नवयावकार्द्वयरणामाकीर्णकेशालकाम् ।

वृधाङ्गीं सितशङ्खकुण्डलधरालङ्कारवेषोज्वलां

मातङ्गीं प्रणतोऽस्मि सुस्मितमुष्ठीं देवीं शुक्लश्यामलाम् ॥ ५५ ॥

वेणीमूलविराजितेन्दुशकलां वीणानिनादप्रियां

क्षोणीपालसुरेन्द्रपन्नगगणैराराधितां ह्रिद्व्याम् ।

ओणीयञ्जललोचनां सुवदनां वार्णीं पुराणोज्ज्वलां

श्रीणीभारभरालसामनिमिषां पश्यामि विश्वेश्वरीम् ॥ ५६ ॥

कुचकलशनिषण्णकेलिवीणां

कलमधुरध्वनिकम्पितोत्तमाङ्गीम् ।

भरकतमण्डिमङ्गमेयकालां

मदनविरोधिभनस्विनीमुपासे ॥ ५७ ॥

ताडीदलोत्वसितकोमलकर्णपालीं

केशावलीकलितदीर्घसुनीलवेणीम् ।

वक्षोजपीठनिहितोज्ज्वलनादवीणां

वार्णीं नमामि महिरारुणनेत्रयुग्माम् ॥ ५८ ॥

યામામનન્તિ મુનયઃ પ્રકૃતિં પુરાણીં
 વિદ્યેતિ યાં શ્રુતિરહસ્યવિદો ગૃણન્તિ ।
 તામર્હ્યપલ્લવિતશકુરરૂપમુદ્રાં
 દેવીમનન્યશરણઃ શરણં પ્રપદ્યે ॥ ૫૯ ॥

યઃ સ્ફાટિકાક્ષવરપુસ્તકકુણ્ડિકાઢ્યાં
 વ્યાખ્યાસમુદ્યતકરાં શરદિન્દુશુભ્રામ્ ।
 પદ્માસનાં ચ હૃદયે ભવતીમુપાસ્તે ।
 માતઃ! સ વિશ્વકવિતાર્કિકચક્રવર્તી ॥ ૬૦ ॥

બર્હાવતંસઘનબન્ધુરકેશપાશાં
 ગુઞ્જાવલીકૃતઘનસ્તનહારશોભામ્ ।
 શ્યામાં પ્રવાલવસનાં શરયાપહસ્તાં
 તામેવ નૌમિ શબરી શબરસ્ય નાથામ્ ॥ ૬૧ ॥

અજ્ઞાતસમ્ભવમનાકલિતાન્વવાયં
 ભિક્ષું કપાલિનમવાસસમદ્વિતીયમ્ ।
 પૂર્વં કરગ્રહણમડ્ગલતો ભવત્યાઃ
 શમ્ભુઃ ક એવ બુબુધે ગિરિરાજકન્યે ! ॥ ૬૨ ॥

ચર્મામ્બરં ચ શવભસ્મવિલેપનં ચ
 ભિક્ષાટનં ચ નટનં ચ પરેતભૂમૌ ।
 વેતાલસંહતિપરિગ્રહતાં ચ શમ્ભોઃ
 શોભાં વહન્તિ ગિરિજે ! તવ સાહચર્યાત્ ॥ ૬૩ ॥

ગલે ગુઞ્જાબીજાવલિમપિ ચ કર્ણે શિખિશિખાં
 શિરો રડ્ગે નૃત્યત્કનકકદલીમઞ્જુલદલમ્ ।
 ધનુર્વામે યાંસે શરમપરપાણૌ ચ દ્યધતીં
 નિતમ્બે બર્હાલીં કુટિલકબરીં સિદ્ધશબરીમ્ ॥ ૬૪ ॥

લસદ્ગુઞ્જાપુઞ્જાભરણકિરણારક્તનયનાં
 જપાકર્ણાભૂષાં શિખિવરકલાપામ્બરવતીમ્ ।
 નદજ્જિઝલ્લીપલ્લીવનતરુદલૈઃ સમ્પરિવૃતામ્ ।
 નમામિ વામોરું કુટિલકબરીં સિદ્ધશબરીમ્ ॥ ૬૫ ॥

અપર્ણાહોપર્ણાં સિરસકદલીસમ્ભવમલં
 ભવં જેતું પ્રૌઢિં કિલ મનસિ બાલા વિદ્યધતી ।

नदङ्गिञ्जलीपल्लीवनतरुषु उल्लीसकरुचि-

लसत्पल्लीभिल्ली करकलितभल्ली विजयते ॥ ६६ ॥

धनिनामविनाभवन्मदानां भवनद्वारि दुराशया शयानाम् ।

अवलोकय मामगेन्द्रकन्ये ! करुणाकन्दलितैः कटाक्षमोक्षैः ॥ ६७ ॥

कुवलयदलनीलं बर्भरस्निग्धकेशं

पृथुतरकुचभाराकान्तकान्तावलग्नम् ।

किमिति बहुभिरुक्तैस्त्वत्स्वरूपं पदं नः

सकलजननि मातः ! सन्ततं सन्निधत्ताम् ॥ ६८ ॥

मिथः केशाकेशि प्रधननिधनास्तर्कघटना

बहुश्रद्धाभक्तिप्रणतिविषयाश्चाप्तविधयः ।

प्रसीद प्रत्यक्षीभव गिरिसुते ! देहि शरणं

निरालम्बे ! येतः परिलुठति पाश्चिप्लवमिदम् ॥ ६९ ॥

लसद्गुञ्जाहारस्तनभरनमन्मध्यलतिका-

मुदङ्ग्यद्भर्माभ्रःकणगुणितवङ्गत्राम्भुजरुच्यम् ।

शिवं पार्थत्राणप्रणवमृगयाकारकराणं

शिवामन्वक्यान्ती शरणमलमन्वेमि शबरीम् ॥ ७० ॥

शिरसि धनुरटन्था ताड्यमानस्य शम्भो-

रलक-नयन-कोणे किञ्चिदावजयमाने ।

उपनिषद्गुपगीतं रुद्रमुद्घोषयन्ती

परिडरति मृडानी मध्यमं पाण्डवानाम् ॥ ७१ ॥

यद्गलाभरणतन्तुवैभवान् नायको गरलमागलं पपौ ।

तां यराचरगुरोः कुटुम्बिनीं नौमि यौवनभरेण लालसाम् ॥ ७२ ॥

सुधामप्यास्वाद्य प्रतिभयडरा मृत्युडराणीं

विपद्यन्ते सर्वे विधि-शतमभाद्या द्विविषदः ।

करालं यत् क्ष्वेदं कवलितवतः कालकलना

न शम्भोस्तन्मूलं जननि ! तव ताटकुमडिमा ॥ ७३ ॥

करोपान्ते कान्ते वितरणिनिशान्ते विदधतीं

लसद्दीर्घाशोषां नभरुचिभिरेणाडुवदनाम् ।

सदा वन्दे सन्देतरुरुडवशन्देशकवशात्

कृपालम्बामम्बां कुसुमितकदम्बाङ्गाणगृडाम् ॥ ७४ ॥

कर्णलम्बितकदम्बमञ्जरीकेसरारुणकपोलमाण्डलम् ।

केवलं निगमवाद्यगोचरं नीलिमानमवलोकयामहे ॥ ७५ ॥

अकृशं कुचयोः कृशं विलम्बे विपुलं यक्षुषि विस्तृतं नितम्बे ।

अरुणाधरमाविरस्तु चित्ते करुणाशालिकपालिभागधेयम् ॥ ७६ ॥

अनभङ्गुरकेशपाशमम्ब! प्रभया कीचकमेचकं वपुस्ते ।

परितः परितो विलोकयामः प्रतिपथ्यन्द्रकलाधिरुद्वयूडम् ॥ ७७ ॥

ध्यायेयं रत्नपीठे शुक्कलपठितं शृण्वतीं श्यामगार्त्री

न्यस्तैकाङ्घ्रीसरोजे शशिशकलधरां वल्लकीं वाद्यन्तीम् ।

कल्लाराबद्धभालां नियमितविलसञ्चूलिकां रक्तवस्त्रां

मातङ्गीं शङ्खपत्रां मधुमदविवशां चित्रकोट्भासिभालाम् ॥ ७८ ॥

आराध्य मातश्चरणाम्बुजं ते ब्रह्माद्यो विश्रुतकीर्तिमापुः ।

अन्ये परं वाग्विभवं मुनीन्द्राः परां श्रियं भक्तिभरेण यान्ये ॥ ७९ ॥

नमामि देवीं नवचन्द्रमौलिं मातङ्गिनीं चन्द्रकलावतंसाम् ।

आम्नायवाग्भिः प्रतिपादितार्थं प्रबोधयन्तीं शुक्मादरेण ॥ ८० ॥

विनम्रदेवासुरमौलिरत्नैर्नीराजितं ते यरणारविन्दम् ।

भजन्ति ये देवि ! महीपतीनां परां श्रियं भक्तिमुपाश्रयन्ति ॥ ८१ ॥

मातङ्गि! लीलागमने ! भवत्याः सञ्जातमञ्जोरमिषाद् भजन्ते ।

मातस्त्वदीयं यरणारविन्दं अङ्गनिमाणां वचसां विगुम्हाः ॥ ८२ ॥

पदात्पदं सिञ्चितनूपुराभ्यां कृतार्थयन्ती पदवीं पदाभ्याम् ।

आस्फालयन्ती कलवल्लकीं तां मातङ्गिनी मे लृष्टयं धिनोतु ॥ ८३ ॥

लीलांशुकाबद्धनितम्बभिम्बां ताडीदलेनार्पितकर्णभूषाम् ।

माध्वीमदाघूर्णितनेत्रपद्मां धनस्तनीं शम्भुवधूं स्मरामि ॥ ८४ ॥

तडिल्लताकान्तमलब्धभूषम्, चिरेण लक्ष्यं नवरोमराज्या ।

स्मरामि भक्त्या जगतामधीशि ! वलित्रयाङ्गुं तव मध्यमम्ब! ॥ ८५ ॥

नीलोत्पलानां श्रियमाडरन्तीं कान्त्याः कटाक्षैः कमलाकराणाम् ।

कदम्बमालाञ्चितकेशपाशां मातङ्गकन्यां लृष्टिं भावयामि ॥ ८६ ॥

ध्यायेयमारक्तकपोलकान्तं बिम्बाधरं न्यस्तललाटरम्यम् ।

આલોલલીલાયિતમાયતાક્ષ મન્દસ્મિતં તે વદનં મહેશિ ! ॥ ૮૭ ॥

વામસ્તનાસઙ્ગસર્ખી વિપગ્ઘી ઉદ્ધાટ્યન્તીમરુણાઙ્ગુલીભિઃ ।

તદ્દુત્યસૌભાગ્યવિલોલમૌલિં શ્યામાં ભજે યૌવનભારખિન્નામ્ ॥ ૮૮ ॥

સ્તુત્યાનયા શકુર-ધર્મપત્નીં માતઙ્ગિનીં વાગધિદેવતાં તામ્ ।

સ્તુવન્તિ ચે ભક્તિયુતા મનુષ્યાઃ પરાં શ્રિયં ભક્તિમુપાશ્રયન્તિ ॥ ૮૯ ॥

ગેહં નાકતિ ગર્વિતઃ પ્રણમતિ સ્ત્રીસઙ્ગમો મોક્ષતિ

મૃત્યુર્વેદ્યતિ દૂષણં ચ ગુણતિ ક્ષમાવલ્લભો દાસતિ ।

વજ્રં પુષ્પતિ પન્નગોડબ્જનલતિ હાલાહલં ભુજ્યતિ

દ્રેષી મિત્રતિ પાતકં સુકૃતતિ ત્વત્પાદસઙ્ચિન્તનાત્ ॥ ૯૦ ॥

એહ્યેહિ માતસ્ત્રિપુરે પવિત્રે ! યન્નાન્તરે ત્વં વસતિં વિધેહિ ।

ગૃહ્ણસ્વ ગૃહ્ણસ્વ બલિં પ્રપૂજાં ત્રિકોણષટ્કોણદલેડષ્ટકુણ્ડે ॥ ૯૧ ॥

એહ્યેહિ માતસ્ત્રિપુરે મદીયે નેત્રે નિવાસં કુરુ મઞ્જુનેત્રે ।

ભૂતાત્મકં વિશ્વમિદં નરસ્ય મે દર્શય ત્વં તવ ચિત્સ્વરૂપમ્ ॥ ૯૨ ॥

એહ્યેહિ માતસ્ત્રિપુરે મદીયે વક્ત્રે નિવાસં કુરુ ચન્દ્રવર્કિત્ર ! ।

પરાપવાદં વચનં નરસ્ય વાગીશ્વરં મે વદતાં કુરુષ્વ ॥ ૯૩ ॥

એહ્યેહિ માતસ્ત્રિપુરે મદીયે ચિત્તે નિવાસં કુરુ કલ્પવલ્લિ ! ।

વેગેન જાડ્યાદિ તમો નિરસ્ય વિધેહિ દીપ્તં તવ ચિત્સ્વરૂપમ્ ॥ ૯૪ ॥

અનેન સ્તોત્રપાઠેન સર્વપાપહરેણ વૈ ।

પ્રીયતાં પરમા શક્તિર્માતઙ્ગી સર્વકામદા ॥ ૯૫ ॥

ઇત્યાગમસારે ઉમાસહાયાર્થવિરચિતં શ્રીમાતઙ્ગીસ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

Proofread by Aruna Narayanan

Matangi Stotram by Umasahacharya

pdf was typeset on July 5, 2020

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

